

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXII. — Wydana i rozesłana dnia 31 maja 1884.

75.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 24 maja 1884,

tyczące się skal do ryczałtowego oznaczenia podatku od cukru burakowego w kampanii 1884/85, tudzież miary rękojmi na zabezpieczenie dopłaty do podatku od cukru na wypadek ich potrzeby.

We wzgledzie opodatkowania cukru burakowego w kampanii 1884/85 stanowi się na zasadzie §fu 4 ustawy z dnia 18 czerwca 1880 o częściowej zmianie przepisów, tyczących się opodatkowania cukru burakowego (Dz. u. p. Nr. 74) i odnośnie do §fu 2go, l. 3 i §fu 3go, l. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 71), w porozumieniu z król. węgierskiem ministerstwem skarbu, że w opodatkowaniu cukru burakowego w kampanii 1884/85, stosowane być mają przepisy rozporządzenia z dnia 25 maja 1882 (Dz. u. p. Nr. 52) tak co do dziennej, opodatkowaniu podlegającej wydajności naczyn dyfuzyjnych w baterye połączonych i pras do soku, jak niemniej co do miary rękojmi na wypadek dopłaty do podatku od cukru burakowego, gdyby była potrzebna.

Nadto postanawia się w porozumieniu z król. węgierskiem ministerstwem skarbu, że z naczyniem dyfuzyjnym, które ścianą pośrednią podzielone jest na dwie przegrody, tak postępować trzeba przy wymierzaniu wydajności, jak z naczyniem dyfuzyjnym nie przegrodzonem, jeżeli obie przegrody mają wspólną górną i wspólną dolną pokrywę a jednocześnie napełniane i wypróżniane bywają i jeżeli do policzenia rzeczywistej ilości napełnień, używane jest liczydło Hodeka. Gdyby którykolwiek z tych warunków nie miał miejsca, każda przegroda uważana będzie za osobne naczynie dyfuzyjne.

Dunajewski r. w.

76.

**Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 24 maja 1884,
tyczące się miary rękojmi, którą fabryki cukru burakowego złożyć mają na zabezpieczenie
zwrotu kosztów kontroli w kampanii 1884/85.**

Kwotę rękojmi, którą każdy przedsiębiorca fabryki cukru burakowego ryczałtowo opodatkowanej złożyć ma na zabezpieczenie zwrotu kosztów kontroli, stosownie do §fu 6go ustawy z dnia 18 czerwca 1880, zmieniającej niektóre przepisy o opodatkowaniu cukru burakowego (Dz. u. p. Nr. 74), ustanawia się na kampanię 1884/85 w kwocie 1 od sta sumy ryczałtowej, która przypada na fabrykę za 120 dni ruchu.

Dunajewski r. w.

77.

**Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 24 maja 1884,
podające na kampanię 1884/85 przepisy co do liczydeł używanych w cukrowniach dyfuzyjnych.**

W porozumieniu z król. węgierskiem ministerstwem skarbu pozostawia się w mocy obowiązującej także na kampanię 1884/85 rozporządzenia z dnia 14 lipca 1881 (Dz. u. p. Nr. 80), z dnia 7 lipca 1882 (Dz. u. p. Nr. 97) i z dnia 25 maja 1883 (Dz. u. p. Nr. 75) we względzie liczydeł, mających służyć do oznaczenia rzeczywistej ilości ładunków naczyń dyfuzyjnych w fabrykach cukru burakowego.

Dunajewski r. w.

78.

**Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 25 maja 1884,
którem wyskokomierz Dolaińskiego dotychczasowej konstrukcji i wyskokomierz Jeanrenauda
dotychczasowej konstrukcji uchylają się od używania, w gorzelniach opodatkowanych podług
wyrobu, do kontroli podatkowej a dozwala się używania z zachowaniem przepisów ustawy
z dnia 19 maja 1884 (Dz. u. p. Nr. 63), wyskokomierza Dolaińskiego nowej konstrukcji, którego
opis z rysunkiem, jakież przepis używania podaje się do wiadomości.**

W skutek zmienionych ustaw o opodatkowaniu gorzałki z dnia 19 maja 1884 (Dz. u. p. Nr. 63) §§. 25 i 61 postanowień o opodatkowaniu podług ilości wyrobu z przyjęciem średniej wydajności alkoholu w ilości 75°, wyskokomierze Dolaińskiego i Sp. tudzież Jeanrenauda i Sp. systemu J. Weisera, których opis i przepis używania rozporządzeniami ministerstwa skarbu z dnia 3 sierpnia 1878 (Dz. u. p. Nr. 107) i z dnia 19 lipca 1881 (Dz. u. p. Nr. 81) zostały ogłoszone, nie mogą już, począwszy od 1 października 1884 być używane w gorzelniach do kontroli podatkowej.

W porozumieniu z król. węgierskiem ministerstwem skarbu pozwala się używać od rzeczonego dnia do kontroli podatkowej w gorzelniach opodatkowanych podług wyrobu, tymczasowo tylko wyskokomierza Dolaińskiego nowego systemu, którego opis dodaje się poniżej, a to z zachowaniem przepisów rzeczonej ustawy i podług postanowień przepisu używania, poniżej zamieszczonego.

Dunajewski r. w.

A. Opis

wyskokomierza Dolaińskiego, przeznaczonego dla gorzeli opłacających podatek podług wyrobu.

Główne części składowe tego wyskokomierza na dołączonej rycinie wyobrażonego są:

1. Skrzynia zewnętrzna na wszystkie części przyrządu;
2. stagiewka alkoholometru;
3. bęben mierniczy z rachmistrzem;
4. przyrządy do kontroli spoczynku bębna mierniczego;
5. szczególne przyrządy bezpieczeństwa.

Główne części składowe 1 aż do 4 włącznie, oznaczone być powinny nazwiskiem fabrykanta i dla każdego egzemplarza przyrządu osobną liczbą.

1. Skrzynia zewnętrzna.

Skrzynia zewnętrzna (Fig. 1, 2, 3, 4 i 5) składa się z grubych ścian bocznych z kutego żelaza, połączonych ściśle z podziurkowanym spodkiem, który jest z ląnego żelaza.

Od góry skrzynia zamyka się pokrywką z lanego żelaza, wysuwającą się naprzód w zakładce i zamykającą się za pomocą pretów c i c_1 (Fig. 3 i 5) urządzeniach do położenia na nich plomby urzędowej a schodzących się z sobą nad niemi.

Na tylnej części skrzyni jest nasadka blaszana a (Fig. 3 i 4) z otworem do przypływu f (Fig. 3) i z kapą na kształt sita podziurkowaną, przez której dziurki powietrze i gaz uchodzi.

Ta nasadka blaszana tworzy ze stojącą prosto częścią b (Fig. 3) pokrywki skrzyni puzdro, przeznaczone na pomieszczenie stagiewki alkoholometru.

Przód części b stanowi ramę zamkniętą grubem szkłem, przez które obserwować można alkoholometr, jakoteż przyrząd do kontroli spoczynku bębna mierniczego (tarcza sygnalowa) opisany pod 4, lit. e .

W podziurkowanym spodku znajduje się w każdym z czterech rogów otwór na szruby, za pomocą których przymocować się skrzynię do płyty podstawowej.

2. Stagiewka alkoholometru.

Stagiewka alkoholometru A (Fig. 1, 2, 3, 4 i 5) zrobiona jest z metalu brytyjskiego i składa się z dwóch części d i e (Fig. 3), z których pierwsza doprowadza wyskok do przyrządu a druga odprowadza go do bębna mierniczego.

Stagiewka alkoholometru przymocowana jest nieruchomo do skrzyni za pomocą nakątki żelaznej i dwóch wystających skrzydeł.

Przy szrubie f (Fig. 3) wyskok wchodzi do przegrody d , stąd do nasadzonej rury d_1 i po nad czarką przez wiszące sitko do przegrody e , a stąd rura e_1 do bębna mierniczego.

Rura d_1 (Fig. 3) przeznaczona jest na alkoholometr, którego stan wygodnie obserwować można przez szkło nasadki pokrywkowej b (Fig. 3) powyżej wzmiankowanej.

Gdyby przypadkiem wyskok płynął tak prędko, iżby czarka nie mogła go objąć i pryskałby na szkło nasadki, część spływająca pobocznie wchodzi po nad wyskok blaszany do rynny e_2 (Fig. 3 i 4) a stąd przez dziurki po bokach umieszczone do przegrody e i dalej do bębna mierniczego.

Właśnie zresztą dobro gorzelnika wymaga baczenia na to, aby przypływ wyskoku był ile możliwości jednostajny i aby mianowicie unikano ile możliwości zmiany ciśnienia w przyrządzie do pędzenia i wynikającego stąd nierównego przypływu wyskoku do wyskokomierza kontrolującego.

3. Bęben mierniczy z rachmistrzem.

Bęben mierniczy B (Fig. 2, 3, 4 i 6) zrobiony podobnież z metalu brytańskiego ma średnicę najmniej o 50 centymetrach i składa się z 4 przegród zupełnie równych I, II, III, IV (Fig. 6), z których każda mieści w sobie ścisłe 5 litrów, tak że za jednym obrotem bębna przepływać muszą ścisłe 20 litrów.

Wyskok przypływa do środka bębna rura e_1 (Fig. 3) stągiewki alkoholometru, odpływa zaś otworami g , g_1 , g_2 , g_3 (Fig. 6) na obwodzie bębna.

Oś bębna leży po jednej stronie w małym krzyżu rury e_1 (Fig. 3) wyżej wymienionej, po drugiej zaś stronie w łożysku h (Fig. 3 i 4), które przymocowane jest do ściany niecułek odpływowych.

Po nad tem łożyskiem jest umieszczona faszeczka z oliwą, służąca do natłuszczania osi.

Łożyska osi zrobione są z odlewów twardego. Również i os powleciona jest wewnątrz łożyska takimże odlewem twardym.

Na odwróconej od bębna stronie łożyska h (Fig. 3 i 4), os bębna połączona jest za pomocą zworek z osią rachmistrza C (Fig. 3 i 5), leżącego na przedniej części skrzyni.

Rachmistrz C ma 6 tarczy z cyframi, widzialnych od zewnątrz pod ramą metalową i nakrytych szklami.

Ponieważ każdy wylew z bębna wynosi 5 litrów, a nawet każdy pojedynczy wylew bywa oznajmiony, przeto oznajmione liczby wzrastają o 5 jednostek, z których każda oznacza jeden litr aż do 999.995. Liczba 1,000.000 następująca bezpośrednio po 999.995 podana jest w sześciu zerach (000.000).

Przegrody bębna wypróżniają się do niecułek odpłybowych D (Fig. 2, 3 i 4) zrobionych z metalu brytyjskiego; z nich płynie wyskok otworem i (Fig. 3) do przestrzeni E (Fig. 3), naokoło umieszczonego tamże ciała skrzyneczkowego k (Fig. 3) a następnie rura odpływowa l (Fig. 3) opuszczająca skrzynię przyrządu.

Otwór i (Fig. 3) umieszczony jest nie w najniższym punkcie niecułek odpłybowych D , tak, że te całkiem są próźne, gdy przyrząd do pędzenia spoczywa.

Działanie i urządzenie bębna poznać można łatwo z fig. 6 dołączonej rycinie, na której ściana przednia jest odjęta.

Wyskok wchodzi otworem m (Fig. 6) a to w kierunku strzały na rycinie wyobrażonej, do przegrody I i napełnia ją tak wysoko, jak stoi przypływ m_1 prze-

grody II. Wyskok wchodzący teraz do przegrody II sprawia, że wkrótce jedna strona znacznie przeważy, bęben obróci się w lewo, płyn przegrody I wyjdzie otworem *g* i wprowadzi przegrodę II w to samo położenie, w którym pierwej była przegroda I.

Kotwica umieszczona przy *h* (Fig. 3) nie pozwala, aby bęben został w prawo obrócony a przez to rachmistrz przełożony.

4. Przyrządy do kontrolowania spoczynku bębna mierniczego.

a) Huśtawka.

Gdyby bęben z jakiejkolwiek przyczyny stanął, dolna połowa jego napełnia się zwolna wyskokiem, który w końcu wchodzi przednią szyją bębna do półkolistej czarki *n* (Fig. 3).

Stąd płynie wyskok otworem kształtu dziuba mającym na huśtawce z metalu brytyjskiego *F* (Fig. 1 i 3), która podzielona jest na dwie równe przegrody, około 1 litra wyskoku obejmujące i kołysze się około osi do brzegu dna przymocowanej. Łoża osi zrobione są z kości słoniowej dla zapobieżenia stlenieniu.

Huśtawka podnosi ciągle jedną przegrodę, drugą zniża, wyskok napełnia przegrodę podniesioną, aż ciężar zwolna zwiększający się sprawia, iż przegroda napełniona wywraca się i opadając, wypróżnia się.

Wyskok dostaje się teraz do drugiej przegrody i to samo powtarza się kolejno.

Huśtawka znajduje się w skrzyni *G* (Fig. 1, 3 i 4), z metalu brytyjskiego zrobionej, umieszczonej obok niecułek odpływowych *D* poniżej stagiewki alkoholometru.

Do tej skrzyni *G* wylewa się wyskok odpływający z huśtawki, płynie stąd otworem *o* (Fig. 3) do niecułki *D* a stąd otworem *i* tudzież przestrzenią *E* naokoło skrzyni *k* do rury odpływowej *l* (Fig. 3).

b) Sygnał dzwonkowy.

Po prawej i lewej stronie w skrzyni *G* (Fig. 1) umieszczone są dwie dźwignie równoramienne *p* i *p₁* (Fig. 1), o których jedno ramie, huśtawka, idąc na dół, za każdym razem uderza. Przez to podnosi się drugie ramię dźwigni i za pomocą pionowego drążka *q* a względnie *q₁* (Fig. 1) porusza dalszą dźwignię *r* a względnie *r₁* (Fig. 1), której koniec, opatrzony kulą uderza w dźwięczny dzwonek *s* a względnie *s₁* (Fig. 1), umieszczony na zewnętrznej stronie skrzyni przyrządzu.

Dzwonki *s* i *s₁* przyszrubowane są wewnątrz za pomocą obłaku *t* i *t₁* do skrzyni przyrządu.

Gdy huśtawka przestanie ciśnąć na ramiona dźwigni *p* a względnie *p₁* wszystkie drążki wracają do pierwotnego położenia.

Tym sposobem sygnał dzwonkowy wyraźnie słyszeć się dający, oznajmia o każdym poruszeniu się huśtawki.

c) Rachmistrz.

Na przedniej stronie huśtawki *F* umieszczony jest obłak półkolisty *u* (Fig. 1 i 3), zrobiony z blachy miedzianej cyną pobielonej, rozpięty nad rurą odpływową *e₁* stagiewki alkoholometru i kołyszący się z huśtawką. Obłak ten ma w górnej części rozpór, w którym wisie wolno dźwignia metalowa *v* (Fig. 1 i 3),

mająca punkt obrotu w rachmistrzu H i sprawiająca przez swój ruch powrotny, że rachmistrz naprzód pomyka.

Rachmistrz H (Fig. 1 i 3), który osłonięty jest blachą ochraniającą, poruszającą się łatwo, ma 6 tarczy z cyframi nakrytych szklami.

Ponieważ każda przegroda huśtawki obejmuje około jeden litr a każde jej poruszenie się bywa oznajmione, przeto oznajmione liczby wzrastają tu ciągle o 2 jednostki, z których każda oznacza 1 litr aż do 999.998. Liczba 1,000.000 następująca bezpośrednio po 999.998 podana jest w 6 zerach (000.000).

d) Naczynie do przekonania się w kontroli zwyczajnej o ruchu huśtawki.

Po lewej stronie skrzyni huśtawki G znajduje się naczynie U (Fig. 1), nakryte równią pochyłą. Spadająca huśtawka wyrzuca małą część wyskoku na pochyłą pokrywę rzeczonego naczynia, opatrzoną w najniższym miejscu rozporem.

W skutek poruszania się huśtawki, wyskok musi zbierać się w tem naczyniu.

Naczynie wypróżnia się za pomocą kurka x (Fig. 2), leżącego poza drzwiczkami skrzyni J (Fig. 2).

e) Tarcza sygnałowa do przekonania się o spoczynku bębna mierniczego.

O spoczynku bębna mierniczego uwiadamia nietylko sygnał dzwonkowy, lecz nadto jeszcze tarcza sygnałowa M (Fig. 1). W tym celu prawy koniec huśtawki połączony jest za pomocą sznurka jedwabnego, drutem miedzianym obwinietego, z krótszym ramieniem dźwigni ruchomej dwuramiennej, umieszczonej na stagiewce alkoholometru, w taki sposób, że za pierwszym poruszeniem huśtawki w prawo, drugie ramię tej dźwigni, opatrzone tarczą sygnałową podnosi się w góre i przyrzadem do zamykania także w ciągu dalszych poruszeń huśtawki dopóty w tem samem położeniu zatrzymane zostaje, aż wykonawca kontroli stanowczej wyjmie hamulczyk i dźwignia powróci znowu w dawne położenie.

Ten przyrząd sygnałowy sprawia, że huśtawka spoczywająca musi stać zawsze pochylona w lewo (Fig. 1).

5. Szczególne przyrządy bezpieczeństwa.

a) Zabezpieczenie otworu odpływowego skrzyni przyrządu.

Ażeby przez otwór odpłybowy skrzyni przyrządu nie można było wywierać z zewnątrz wpływu na działanie bębna mierniczego, leży naprzeciwko tegoż otworu odpływowego ciało k (Fig. 3) kształt skrzyneczki mającej, od dołu otwarte, około którego wyskok wypływający musi przepływać.

W tem ciele k wisi przymocowana na drucie blacha y (Fig. 3) dająca się łatwo wyjąć.

Gdyby przez rurę odpływową próbowało świdrować, chcąc wpływać na działanie bębna, musiałoby prześwidrować nietylko dwie ściany rzeczonego ciała, lecz także tę blachę.

Ale w takim razie wyskok spływałby przez dziury wyświdrowane do skrzynki k , stąd do skrzyni przyrządu a nakoniec po podstawie, a w blasze o której mowa, zostałby ślad wiercenia.

b) Zabezpieczenia przeciw spiętrzaniu się odpływającego wyskoku.

W tylnej ścianie skrzynki huśtawki G (Fig. 1 i 3) prawie w równym poziomie z osią huśtawki znajdują się dwa rozporo w i w_1 (Fig. 1).

Położenie szczytów tych rozporów jest tak obliczone, ażeby wyskok, dopóki nie spiętrza się wyżej jak do tych rozporów, nie wywierał wpływu na działanie ani huśtawki ani bębna.

W razie większego spiętrzenia, wyskok spływałby przez te rozporo do zewnętrznej skrzyni przyrządu a ponieważ ta ostatnia ma dno podziurkowane, po podstawie.

Gdyby usiłowano jakimkolwiek sposobem przeszkodzić temu odpływanemu przez to wywołać spiętrzenie się wyskoku w skrzyni przyrządzie, ażeby przerwać działanie huśtawki i bębna, w takim razie nietylko naczynie U (Fig. 1), lecz także naczynie K (Fig. 3 i 4), które się na przedniej zewnętrznej ścianie niecułki bębna mierniczego po prawej stronie znajduje i łatwo wyjąć daje, napełniłoby się wyskiem i pozostałyby napełnione, chociażby spiętrzenie ustało.

Naczynie to obejmuje $\frac{1}{4}$ litra wyskoku i jest zbudowane podobnie jak naczynie U .

Dla przeszkodzenia wreszcie, aby wyskok zawarty w naczyniu K , w powyższy sposób przez spiętrzenie napełnionem, nie został wypędzony np. przez podwyższenie ciepłoty za pomocą wprowadzenia pary i wywołanie parowania, umieszczone jest na tej samej przedniej zewnętrznej ścianie niecułki bębna mierniczego, po której znajduje się to naczynie, lecz z lewej strony, naczynie wstawione K_1 (Fig. 4), które napełnić trzeba wyskiem, zanim wyskokomierz działać zacznie, a na niem leży termometr maksymalny L (Fig. 4) z podziałką aż do 100° Celsiusa.

Podwyższenie temperatury w wyskokomierzu daje poznać termometr maksymalny, a usiłowanie odparowania płynu wyskokowego w naczyniu K zdradza następujące jednocześnie ulotnienie się wyskoku w naczyniu wstawionem K_1 .

c) Zamknięcie urzędowe.

Do urzędowego zamknięcia skrzyni przyrządu potrzebne jest oprócz wzmiankowanego już pod A_1 zamknięcia za pomocą pretów c i c_1 (Fig. 3 i 5), tylko jeszcze zamknięcie przy drzwiczkach J (Fig. 2, 4 i 5).

Szuba holenderska przy rurze przypływowej i odpływowej skrzyni przyrządu zabezpieczona jest dostatecznie przepisany w § 61, III l. 1 ustawy o opodatkowaniu gorzałki cylindrem zynkowym.

B. Przepis

używania wyskokomierza Dolaińskiego do opodatkowania wyrobu w gorzelni.

I. Wyskokomierz Dolaińskiego, który ma być ustawiony w gorzelni opłacającej podatek podług wyrobu, powinien być do tego celu uwierzytelniony przez jeden z c. k. urzędów miar i wag w Wiedniu, Bernie, Pradze i Lwowie, opatrzony świadectwem uwierzytelnienia, tudzież znakiem urzędu miar i wag.

Nadto zamknięcia, które urząd miar i wag położył na zamknięciu pokrywki skrzyni i na drzwiczkach tejże skrzyni, powinny być nienaruszone.

Także dalsze używanie wyskokomierza Dolaińskiego, uwierzytelnionego i już ustawionego, w opodatkowaniu wyrobu, zależy od tego, aby zawsze był pod zamknięciem urzędowem, wyjawszy czas, w ciągu którego odbywały się dochodzenia urzędowe.

II. Wyskokomierz do opodatkowania wyrobu gorzelnii, ustawiony być powinien pod dozorem bezpośrednim dwóch czynników skarbowych, w obecności przedsiębiorcy gorzelnii lub jego zastępcy.

Zanim się ustawianie zacznie, czynniki skarbowe zbadać mają, czy warunki, o których jest mowa w ustępie I, są dopełnione.

Jeżeli w tym względzie wszystko jest w porządku, czynniki urzędowe, odjawszy zamknięcia urzędu miar i wag i usunąwszy zewnętrznych części przyrządu opakowanie, które je ubezpieczało podczas przewozu, zbadać mają, czy która część przyrządu nie zgięła się w przewozie lub w inny sposób nie została uszkodzona, mianowicie zaś, czy bęben mierniczy porusza się łatwo w tym kierunku, w którym obraca się przy mierzeniu płynu.

Jeżeli i to zbadanie żadnych nie nasunie wątpliwości, flaszczka na oliwę nad łożyskiem osi bębna mierniczego napełniona będzie odpowiednią oliwą, której gorzelnia ma dostarczyć, huśtawkę wprowadza się w położenie z lewej strony a tarczę sygnałową ku dołowi, napełnia wyskokiem naczynie wstawione K_1 , kolumnę rtęci termometru maksymalnego przez silne wstrząsienie ku zeru sprowadza się do najniższego stanu, poczem skrzynią przyrządu natychmiast zamyka się i urzędownie opieczętowuje.

III. Do ustawienia wyskokomierza gwoli opodatkowania wyrobu przystąpić wolno tylko wtedy, gdy przy badaniu i oględzinach, stosownie do ustępów I i II wykonanych, nie znaleziono nic do zarzucenia.

Ustawiając zaś, trzymać się należyściel przepisów §. 61, III, l. 2 ustawy o opodatkowaniu gorzałki i przepisu wykonawczego o podatku od gorzałki.

Płyta podstawowa, łącząca wyskokomierz z podstawą z cegieł wymurowaną, zrobiona być musi z lanego żelaza i mieć spód wydrążony z kotwicą. Przy ustawianiu tej płyty baczyć należy, aby strona tejże oznaczona h leżała po tej stronie, gdzie wyskok przypływa do wyskokomierza. Figury 1, 2 i 3 na dołączonej rycinie wyobrażają tak płytę podstawy z kotwicą, jakież przymocowanie jej do podstawy.

Wyskokomierz, stojący na płycie podstawy, należy do niej przyszrubować.

Do tego celu znajdować się muszą w czterech rogach tejże płyty otwory, opatrzone krokiem szrubowym, które odpowiadają otworom w dnie skrzyni przyrządu, przeznaczonym na włożenie szrub utwierdzających.

Szruby te przykręcić trzeba mocno i zabezpieczyć je od nieupoważnionego zwolnienia żelaznymi pręcikami, opatrzonemi na jednym końcu główką a na drugim końcu uszkiem, przetykając taki pręcik przez każde dwie przewiercone głowy szrub i kładąc plombę urzędową na końcu jego opatrzonym w uszko.

IV. Wyskokomierz łączy się z oziębialnikiem przyrządu do pędzenia tym sposobem, że rurę łączącą (§. 61, III, l. 7 ustawy o opodatkowaniu gorzałki) spaja się za pomocą krezy z tym kawałkiem rury, przez który płyn wyskokowy przepędzony wychodzi z oziębialnika a za pomocą szruba holenderskiej, umieszczonej na rurze przypływowej wyskokomierza, z taż rurą. Rurę łączącą osłonić należy rurą zwierchnią, o czem traktuje §. 61, III, l. 7 ustawy o opodatkowaniu gorzałki i §. 16 przepisu wykonawczego do tej ustawy.

V. Cylinder cynkowy, którego wymaga §. 61, III, l. 1 ustawy o opodatkowaniu gorzałki, powinien być zewnątrz gładki i nie pomalowany, wewnątrz zaś powleczony białą farbą olejną i składać się musi w wyskokomierzu Dolaińskiego

1. z płaszcza i
2. z pokrywki zamkającej go od góry.

Do 1. Płaszcz składa się z dwóch części, z których jedna zakrywa ścianę przednią i obie ściany boczne skrzyni przyrządu, druga zaś tylną ścianę skrzyni przyrządu.

Ta część tylna opatrzona jest po obu stronach zagięciem, obejmującym obie przylegające ściany boczne.

Tak na tem zagięciu, jakoteż na obu ścianach bocznych płaszcza, znajdują się po dwa uszka do włożenia cienkiego przecika metalowego, urządzonego tak, aby można było położyć na nim zamknięcie urzędowe.

Przednia część płaszcza musi mieć do odczytywania oznaczeń rachmistrza, wycięcie, którego krawędzie wewnątrz zagięte przylegają mocno do płyty mniejszej rachmistrza i które może być tylko tak wielkie, jak jest potrzebne do odczytywania cyfr, tudzież na rurę odpływową wyskokomierza drugie wycięcie, którego część dolna, rurą odpływową nie napełniona, daje się zamknąć blachą ochraniającą tak urządzoną, aby można było położyć na niej zamknięcie urzędowe.

Na tej bowiem blasze ochraniającej znajdują się dwa rozporo, odpowiadające dwu uszkom płaszcza cylindra wyskokowego. Położyszy blachę ochraniającą na tych dwóch uszkach, wtyka się w uszka przecik metalowy, na którymby można było położyć zamknięcie urzędowe.

W płaszczu cylindra zynkowego znajdować się muszą także drzwiczki tak urządzone, aby zamknięcie urzędowe można było położyć a odpowiadające drzwiczkom J skrzyni przyrządu.

Do 2. Pokrywka cylindra zynkowego powinna mieć kapę odpowiednią po staci stągiewki alkoholometru z wycięciem służącym do obserwowania alkoholometru, tudzież rozpor na rurę przypływową a po nad zasloną podziurkowaną stągiewki alkoholometru otwór powietrzny i zamkać powinna obie części płaszcza jak wieko pudełka.

Otwarta zaś część wzmiankowanego wyżej rozporu pod rurą przypływową, opatrzona być powinna blachą ochraniającą, która łączy pokrywkę cylindra zynkowego z tylną częścią płaszcza.

Do otrzymania tego połączenia służą dwa uszka na pokrywce i uszko na płaszczu, tudzież trzy odpowiadające im rozporo w blasze ochraniającej, która nadto opatrzona jest dwoma uszkami z prawej i lewej strony dolnego rozporu.

Położyszy blachę ochraniającą, przetyka się przeciki żelazne tak przez dwa górne uszko pokrywki, jakoteż przez uszko płaszcza i dwa uszko blachy ochraniającej i kładzie się na nich zamknięcie urzędowe.

Celem przeszkodeńia nieupoważnionemu odjęciu pokrywki, znajdują się po czelnej stronie pokrywy i płaszcza uszko na zamknięcie urzędowe.

VI. Jak tylko wyskokomierz ustawiony zostanie w sposób, w ustępach powyższych przepisany, zanotowany będzie stan rachmistrza wyskokomierza i huśtawki i spisany zostanie protokół całej czynności, który podpisać ma także przedsiębiorca gorzelni lub jego zastępca.

VII. W celu oznaczenia ilości wyskoku, który przepłynął przez wyskokomierz Dolaińskiego, jakoteż ilości odsetków alkoholu w tymże wyskoku zawartego, postępuje się w sposób następujący:

1. Najpierw bada się dokładnie, czy zamknięcia urzędowe na przyrządzie do pędzenia, oziębialniku, rurze zwierzchniej, osłaniającej rurę łączającą oziębialnik z wyskokomierzem, na cylindrze zynkowym tego ostatniego itd. są nienaruszone i czy cel ich nie został udaremnyony.

Wszystko, co było do zarzucenia, będzie urzędownie stwierdzone.

2. Następnie ogląda się dokładnie podstawę, tudzież przestrzeń na około tejże i bada, czy niema śladow wyskoku, który spływał po podstawie.

Gdyby coś takiego spostrzeżono, trzeba to niezwłocznie stwierdzić, zawsze pomocy urzędowej.

3. Następnie wstrzymuje się na czas krótki ruch przyrządu do pędzenia, zapisuje w rejestrze gorzelnianym to co wskazuje rachmistrz wyskokomierza i odejmuje się tak cylinder zynkowy od wyskokomierza jak i rurę zwierzchnią od rury łączającej.

Sciany wewnętrzne skrzyni przyrządu i jego połączenie z podstawą, tudzież części wewnętrzne rury zwierzchniej i części zewnętrzne rury łączającej będą również starannie obejrzone i wadliwości, jeżeliby się znalazły, zostaną urzędownie stwierdzone.

4. Teraz wkłada się rurę zwierzchnią napowrót na rurę łączającą i jeżeli chodzi tylko o prostą kontrolę tak płaszczy cylindra walcowego jak i jego pokrywkę napowrót na skrzynię przyrządu a na rurze zwierzchniej, tudzież na cylindrze zynkowym kładzie się zamknięcie urzędowe.

5. Otwiera się potem w cylindrze zynkowym i w skrzyni przyrządu drzwiczki prowadzące do rurki odpływowej naczynia stwierdzającego poruszenia huśtawki, aby zbadać, czy naczynie to zawiera płyn czy nie.

Gdyby zawierało płyn, natenczas, jeżeli od czasu, gdy naczynie to było prógne, nie oznajmiono przerwy w działaniu bębna mierniczego, uczyniony będzie zarzut defraudacyi.

6. Kontrola zwyczajna kończy się po zbadaniu wzmiankowanem w powyższym 5 ustępie.

Drzwiczki J w skrzyni przyrządu i płaszczy zamyka się i ubezpiecza zamknięciem.

Zresztą przy kontroli zwyczajnej można zaniechać czynności pod 3 i 4 wzmiankowanych, z wyjątkiem zapisania oznaczeń rachmistrza, jeżeli stosunki ruchu gorzeli lub inne okoliczności nie dają powodu do ściślejszego badania.

7. Całkowity wynik kontroli zwyczajnej zapisuje się w rejestrze gorzelnianym.

8. Przy kontroli stanowczej wykonywa się najpierw czynności wzmiankowane pod 1 aż do 3 włącznie.

Dalsze postępowanie kontroli stanowczej obejmuje odjęcie pokrywy skrzyni przyrządu, której część wewnętrzna dostępna jest tylko dla kontroli stanowczej i obejrzenie wewnętrznych części przyrządu, mianowicie przyrządu do zabezpieczenia przeciw spiętrzaniu się wyskoku i przeciw wierceniu przez rurę odpływową, jakoteż przyrządów do przekonania się o spocynku bębna mierniczego.

Jeżeli oznaczenie zegarowe dla huśtawki zmieniło się od czasu ostatniej rewizji stanowczej a w ciągu tego czasu nie oznajmiono o przerwie w działaniu bębna mierniczego lub przerwa taka była zakwestionowana, albo, jeżeli z oznaczenia zegarowego dla huśtawki pokazuje się, że o przerwie nie doniesiono w czasie właściwym, albo jeżeli się pokaże, iż naczynie do spiętrzenia jest napełnione płynem wyskokowym, albo że naczynie wstawione K₁ jest prógne a termo-

metr maksymalny silnie wzburzony albo blacha w ciele skrzynkowatem zawieszona, przed rura odpływową jest uszkodzona, uczynić należy zarzut defraudacyi. Spisawszy istote czynu, trzeba naczynie do spiętrzania całkiem wypróżnić.

Gdyby postrzeżono zmianę w oznaczeniu zegarowem dla huśtawki, wypróżnić trzeba także naczynie do stwierdzania ruchu huśtawki.

Oglądarkie wewnętrznych części wyskokomierza o tyle tylko miejsce mieć może, o ile to da się uczynić bez odejmowania i wyjmowania tych części. Gdyby się znalazły uchybienia, należy urzędownie je stwierdzić, a gdyby miały psuć dokładność oznaczeń wyskokomierza lub ułatwiały psucie tych oznaczeń, używanie nadal tego wyskokomierza do opodatkowania wyrobu będzie zabronione.

Jeżeli zaś sito stągiewki alkoholometru było onieczyszczone, czynnik skarbowy sam je oczyści i flaszeczkę na oliwę, umieszczoną nad łożami osi bębna mierniczego, napełni odpowiednią oliwą. Według okoliczności napełnić trzeba świeżym wyskokiem także naczynie wstawione, kolumnę rtęci ciepłomierza maksymalnego w sposób powyżej opisany do pierwotnego położenia względem zera sprowadzić i huśtawkę, jakież tarczę sygnalową ustawić w sposób pod II wzmiarkowany.

Gdy w taki sposób zadanie kontroli stanowczej co do wyskokomierza będzie spełnione, pokrywa skrzyni przyrządu i cylinder zynkowy wzięte będą napowrót pod zamknięcie urzędowe.

9. Także ogólny wynik kontroli stanowczej zapisać trzeba w rejestrze gorzelianym.

W szczególności wykonawca kontroli stanowczej zapisać ma w tym rejestrze także oznaczenia zegarowe huśtawki.

VIII. Przynajmniej raz w ciągu każdej kampanii rocznej dwóch czynników skarbowych, mianowicie wykonawca kontroli stanowczej i powiatowy kierownik kontroli skontrolować mają w gorzelni oznaczenia ilości na wyskokomierzu, mierząc wyskok z niego wypływający i porównywając wynik tego zmierzenia z oznaczeniem ilości na wyskokomierzu.

Z tąż kontrolą łączy się także próba, czy przyrządy, które mają zapowiadać przerwę w działaniu bębna mierniczego a względnie o niej uwiadamiać, są jeszcze skuteczne, czy więc, gdy bęben mierniczy zatrzyma się podczas przepływu wyskoku, huśtawka, rachmistrz i dzwonek będą w ruchu, czy tarcza sygnalowa przez szkło puzdra przy stągiewce alkoholometru jest widzialna i czy odnośnie naczynie do stwierdzenia służące, napełnia się wyskokiem. Mała ilość wyskoku, która podczas próby niezmierzona przez wyskokomierz przepłynie, zostanie oceniona ze względem na pojemność przegród huśtawki, tudzież ilość wywrotów huśtawki, po ocenieniu w rejestrze gorzelianym zapisana i przy obliczaniu miesięcznym podatku od gorzałki, doliczona do ilości oznaczonej za pomocą wyskokomierza.

Fig. 1.

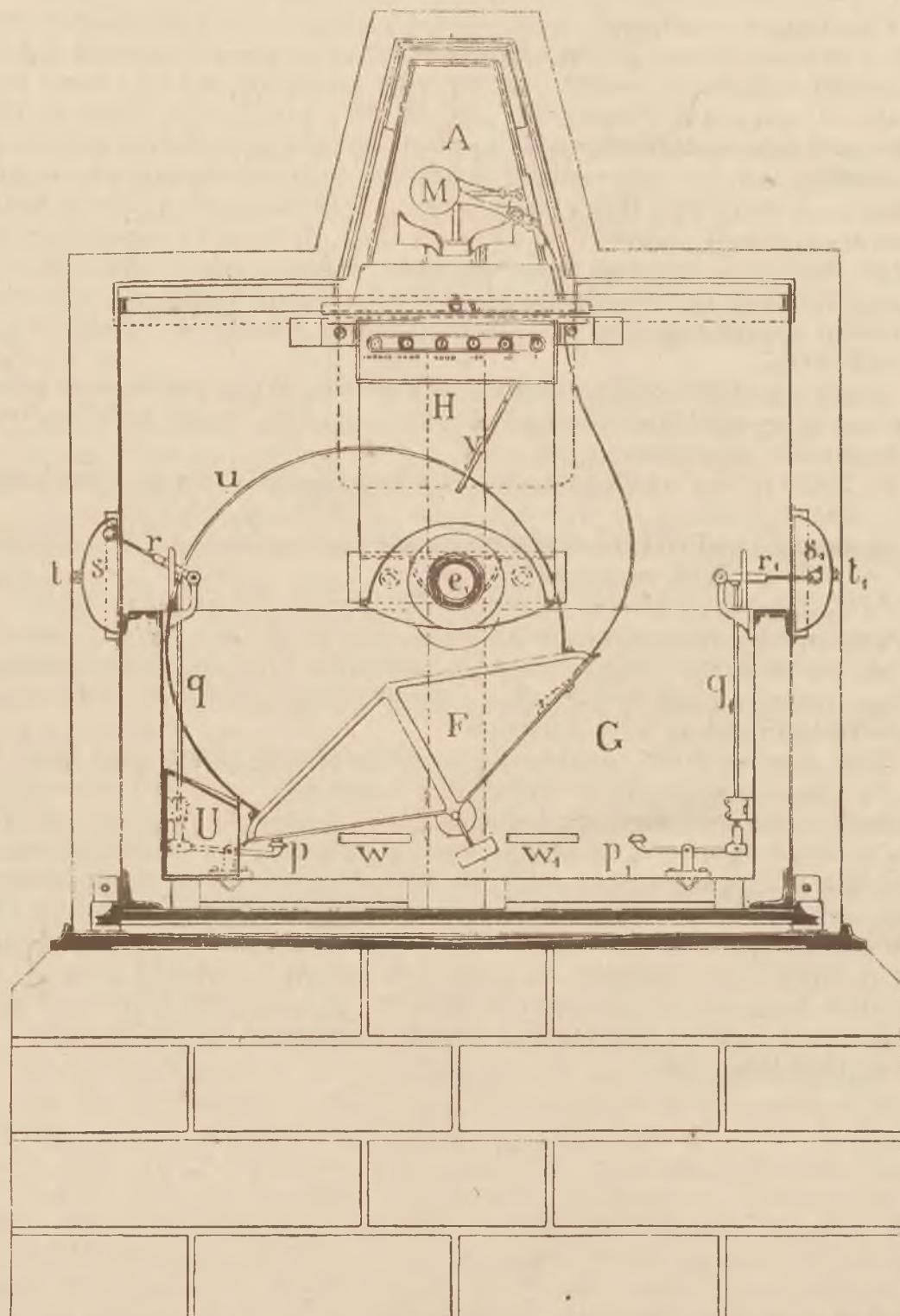

Fig. 2.

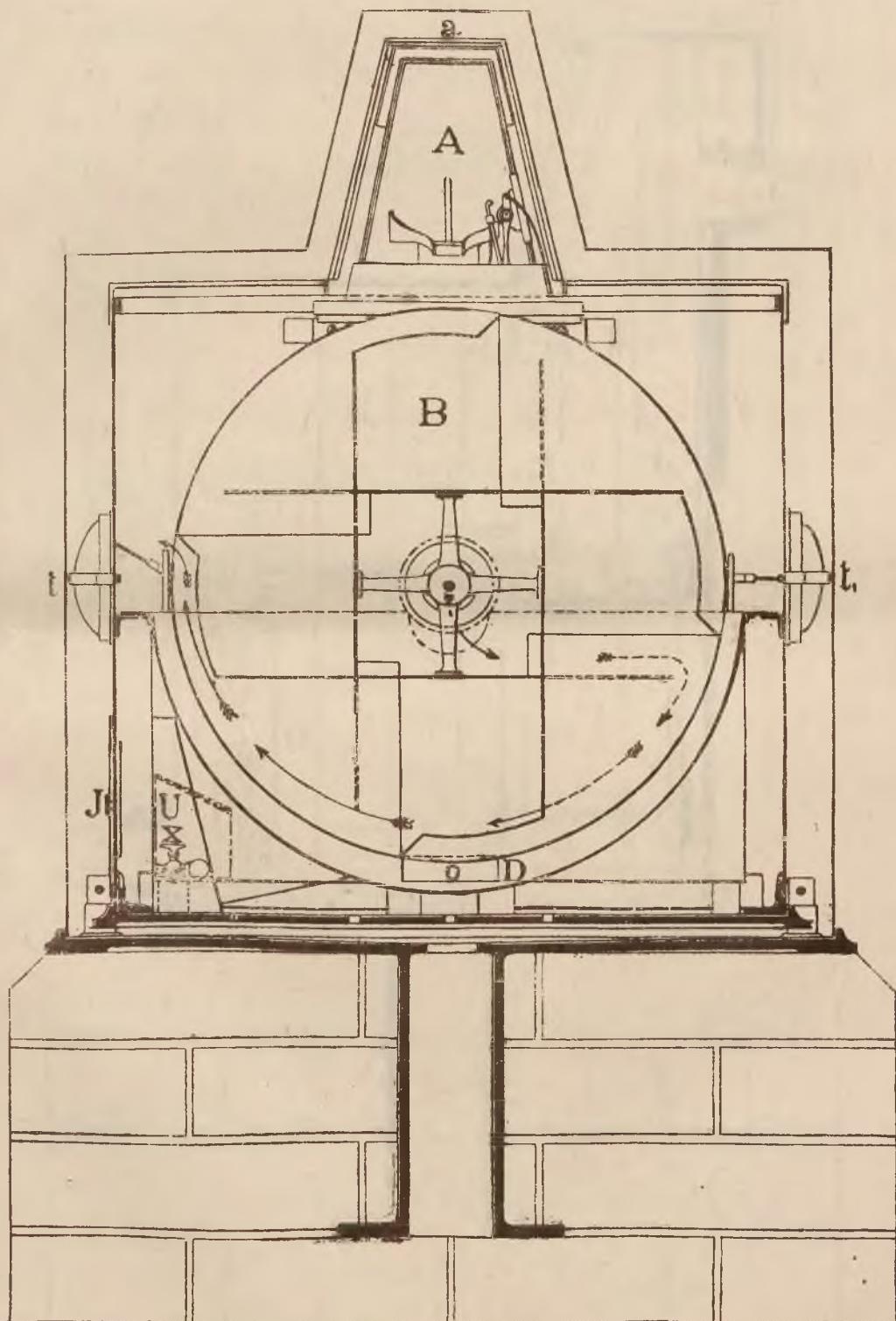

Fig. 3.

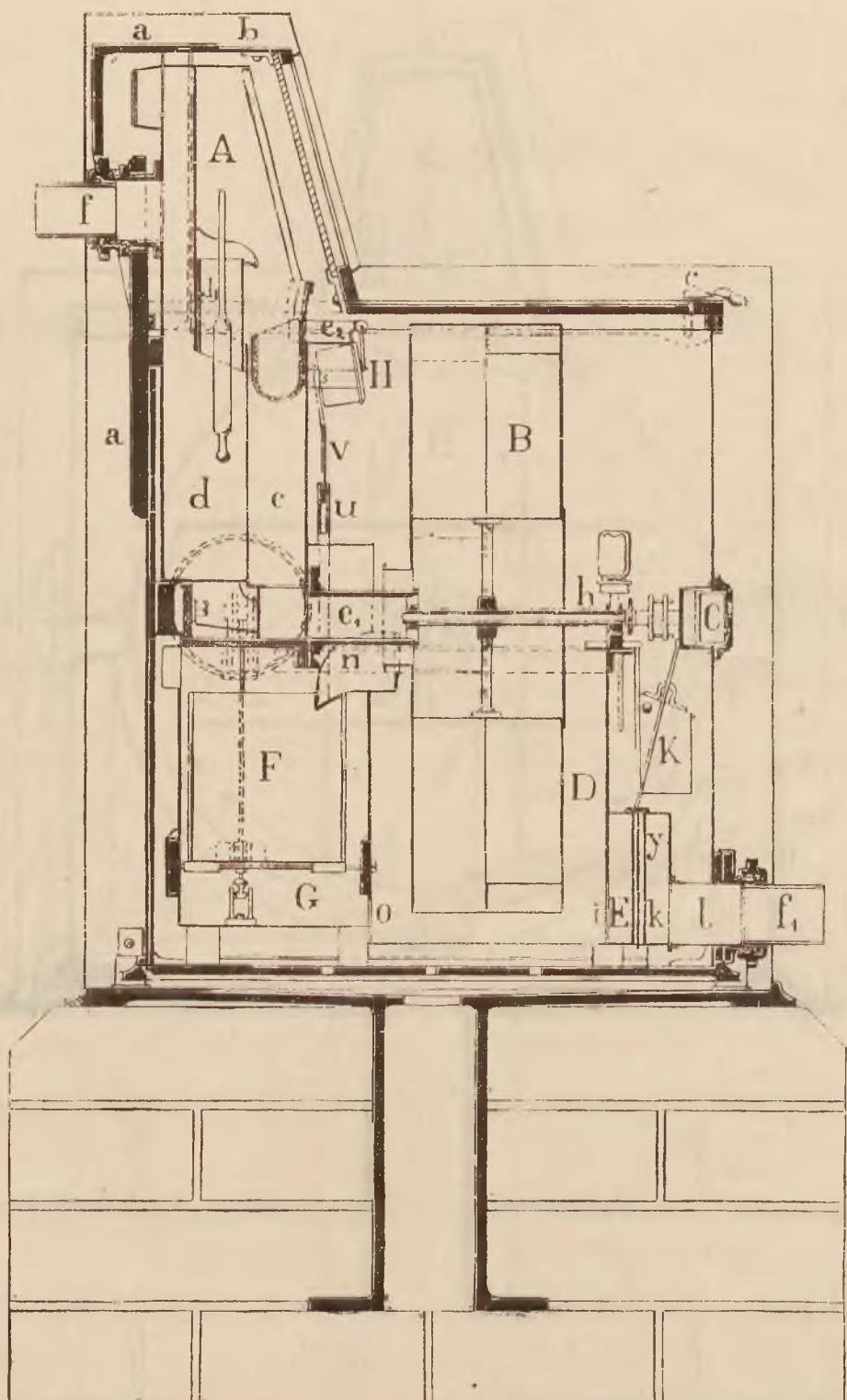
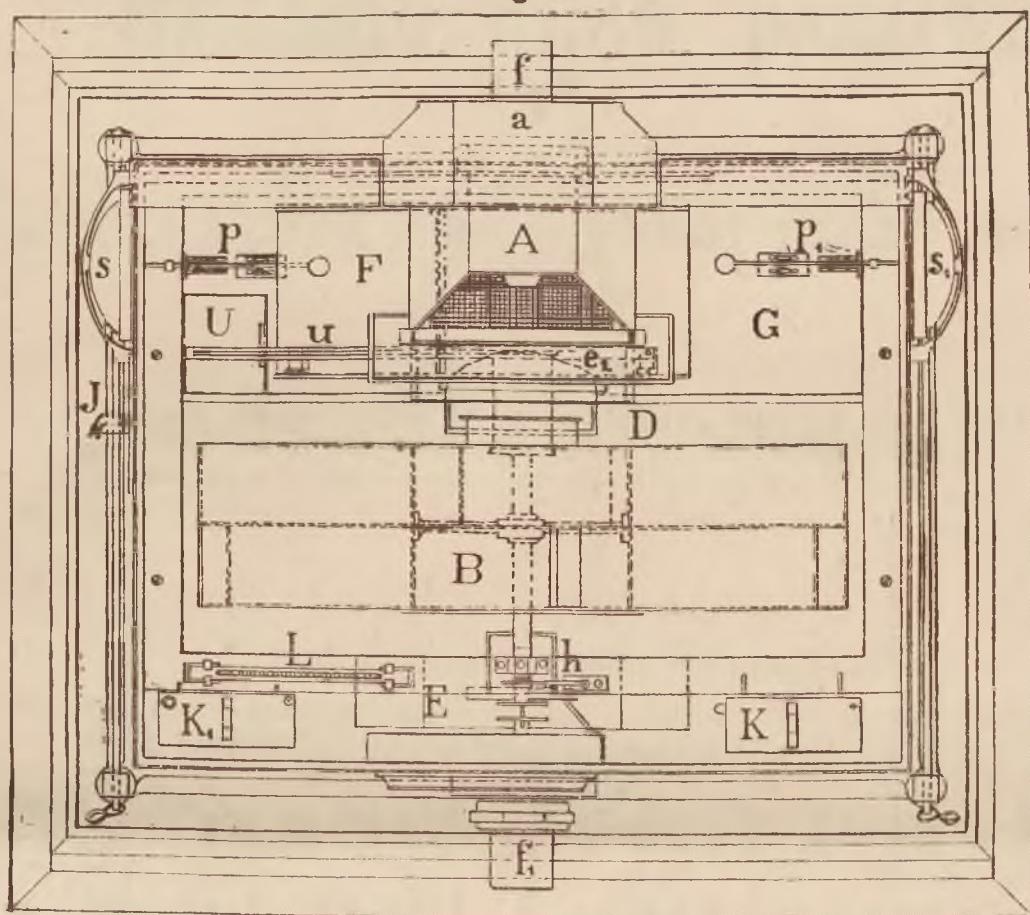

Fig. 4.

$\frac{1}{6}$ naturalnej wielkości.

Fig. 6.

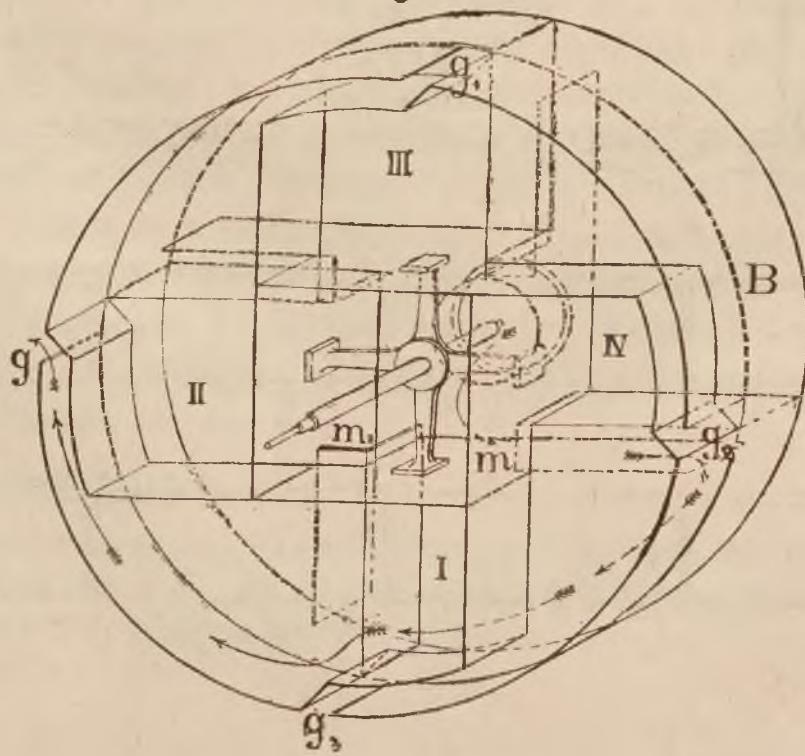

Fig. 5.

